

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

USI-3334/15
UPRAVNI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO
20-10-2016
dana ..... 20.....

POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA
BROJ: 711-U-5066-P-20-14/16-31-1
PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI
..... dana 11-12-2016 20.....
..... Omot u prilogu. Priloga ..... Priloga .....

Poslovni broj: Usž-1701/16-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Lidije Vukičević, članova vijeća, te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice Andree Zlatac Violić iz Zagreba, Medveščak 81, koju zastupa odvjetnica Sanja Artuković iz Zagreb, Trg maršala Tita 1, protiv rješenja tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, broj: 711-I-1297-P-20-14/15-19-8 od 27. kolovoza 2015., radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3334/15-7 od 25. veljače 2016., na sjednici vijeća održanoj 28. rujna 2016.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3334/15-7 od 25. veljače 2016.

II. Poništava se odluka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, broj: 711-I-1297-P-20-14/15-19-8 od 27. kolovoza 2015.

Obrazloženje

Presudom Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3334/15-7 od 25. veljače 2016. odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice za poništenje odluke tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, broj: 711-I-1297-P-20-14/15-19-8 od 27. kolovoza 2015. Naprijed navedenom odlukom utvrđeno je da je tužiteljica donošenjem odluke o imenovanju ravnatelja Državnog arhiva u Osijeku na temelju prava na donošenje odluke diskrecijskom ocjenom, protivno zakonom propisanim uvjetima i bez iznošenja razloga kojima se prilikom donošenja odluke rukovodila, zlouporabila posebna prava koja proizlaze iz obnašanja dužnosti ministrice kulture te da je time počinila zabranjeno djelovanje dužnosnika iz članka 7. točka c. Zakona o sprečavanju sukoba interesa (točka I. izreke). Točkom II. izreke rješenja tuženika za navedenu povredu tužiteljici je izrečena sankcija u ukupnom iznosu od 10.000,00 kn koja će se izvršiti u pet jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 2.000,00 kn obustavom isplate dijela neto mjesečne plaće.

Tužiteljica u žalbi navodi da niti tuženik a niti prvostupanjski sud nisu naveli koje je to posebno pravo dužnosnika u konkretnom slučaju povrijeđeno. Ističe da je presudom upravnog suda odbijen tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja od 17. lipnja 2014. kojim je

tužiteljica ponovno imenovala Sinišu Bjedova za ravnatelja a prvostupanjski sud u pobijanoj presudi uopće ne navodi na koji način je cijenio tu činjenicu. Ističe da je ta presuda donesena 17. ožujka 2015. a Povjerenstvo je postupak pokrenulo 2. travnja 2015. iz čega bi se moglo zaključiti da Povjerenstvo smatra da nije vezano sudskim odlukama. Smatra da je povrijeđena odredba članka 54. stavka 3. Zakona o arhivskom gradivu i arhivima kojom odredbom je propisano da se iznimno za ravnatelja arhiva može imenovati i osoba koja nije položila stručni ispit. Tužiteljica imenovanjem osobe koja nema stručni ispit za ravnatelja ne može zlouporabiti prava dužnosnika iz članka 7. točke c. Zakona o sprečavanju sukoba interesa jer je postupila sukladno izričitoj zakonskoj odredbi. Također iz izreke odluke tuženika od 27. kolovoza 2015. nije razvidno donošenjem koje to odluke je tužiteljica zlouporabila posebna prava dužnosnika niti se to može zaključiti iz same odluke. Tuženik je tek u odgovoru na tužbu izričito naveo da je počinila povredu članka 7 c. Zakona donošenjem rješenja od 28. svibnja 2012. i 8. srpnja 2013. a ne bi trebalo biti sporno da se u postupku pred upravnim sudom može raspraviti isključivo sadržaj odluke tuženika od 27. kolovoza 2015. pa sud ne može uzimati u obzir naknadna obrazloženja. Predlaže da se žalba usvoji te presuda poništi i riješi ova upravna stvar.

Tuženik u odgovoru na žalbu ostaje kod obrazloženja odluke od 27. kolovoza 2015. Ističe da je izričito i jasno u odluci utvrđeno da je tužiteljica počinila povredu članka 7. točke c. Zakona jer je zlouporabila ovlaštenja na diskrecijsku odluku o izboru ravnatelja područnih državnih arhiva propisanog člankom 55. stavkom 2. u vezi s člankom 54. stavkom 2. i 3. Zakona o arhivskom gradivu i arhivima i to načinom na koji je donijela odluke o izboru kandidata Siniše Bjedova u sporna dva rješenja od 28. svibnja 2012. i od 8. srpnja 2013. donesena u sklopu javnog natječaja za izbor i imenovanje ravnatelja tog državnog arhiva. Navodi da rješenje tužiteljice od 17. lipnja 2014. kojim je ponovno izabrala Sinišu Bjedova nije doneseno na temelju prijave podnesenih u javnom natječaju koji je objavljen 28. ožujka 2012. već je doneseno u sklopu novog javnog natječaja nakon što je presudom Upravnog suda u Osijeku od 21. ožujka 2014. poništeno i drugo sporno rješenje. Smatra da je tužiteljica zlouporabila prava dužnosnika jer je spornim rješenjima od 28. svibnja 2012. i od 8. srpnja 2013. imenovan kandidat koji nije imao stručni ispit iz arhivske struke. Navedeni kandidat osim nedostataka položenog stručnog ispita nije uz prijavu na sporni natječaj od 28. ožujka 2012. priložio niti dokaz o objavljenim stručnim/znanstvenim radovima a pritom je u obje sporne odluke o imenovanju ravnatelja utvrđen nedostatak valjanog obrazloženja. Predlaže da se žalba odbije.

Žalba je osnovana.

Prvenstveno Sud ističe da osnovano tužiteljica u žalbi upire da izrekom rješenja tuženika nije naznačeno točno razdoblje u kojem je dužnosnik kršio Zakon o sprečavanju sukoba interesa. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj: U-III-412/16 od 3. lipnja 2016. navodi da postoji opća obveza Povjerenstva u izrekama svojih odluka naznačivati točno razdoblje (od datuma do datuma) u kojem je određeni dužnosnik kršio zakonska pravila o sprečavanju sukoba interesa, a što je u konkretnom slučaju izostalo.

Nadalje, iz obrazloženja odluke tuženika i prvostupanjskog suda proizlazi da u suštini ta tijela smatraju da je zbog sadržajno nezakonite odluke o imenovanju ravnatelja Državnog arhiva u Osijeku došlo do zlouporabe posebnog prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti kako je to propisano odredbom članka 7. točke c. Zakona o

sprečavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj 48/13.-pročišćeni tekst i 57/15.-dalje: ZSSI).

Naime, nije sporno da je tužiteljica svojim odlukama, donesenim po slobodnoj ocjeni, imenovala za ravnatelja Državnog arhiva u Osijeku osobu koja u trenutku imenovanja nije ispunjavala formalne uvjete propisane natječajem a koje odluke su donesene bez valjanog obrazloženja. Međutim, sporno je da li je samom činjenicom donošenja sadržajno nezakonitog upravnog akta, koji je u konkretnom slučaju donesen nepravilnom primjenom slobodne ocjene, došlo do povrede ZSSI kakvu ima u vidu odredba članka 7. točka c.

Odluke dužnosnika donesene po slobodnoj ocjeni podložne su sudskoj kontroli zakonitosti pred za to nadležnim upravnim sudom. U konkretnom slučaju njihovu zakonitost je i ocjenjivao nadležni upravni sud. Naime, donošenjem svake nezakonite odluke pa i one koju je dužnosnik donio po slobodnoj ocjeni ne znači ujedno da je došlo do sukoba interesa kakvog ima u vidu ZSSI, već je u svakom konkretnom slučaju potrebno utvrditi, imajući u vidu cilj i svrhu zbog koje je zakon donesen, kao i načela djelovanja dužnosnika, da li je na donošenje takve odluke utjecao privatni interes odnosno da li je dužnosnik koristio svoju javnu dužnost za osobni probitak ili probitak osobe koja je s njim povezana a koje utvrđenje je u konkretnom slučaju u potpunosti izostalo.

Naime, odredba članka 1. stavka 2. ZSSI propisuje da je svrha zakona sprečavanje sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, sprečavanje privatnih utjecaja na donošenje odluka o obnašanju javnih dužnosti, jačanje integriteta, objektivnosti, nepristranosti i transparentnosti obnašanju javnih dužnosti te jačanje povjerenja građana u tijela javne vlasti.

Člankom 2. naprijed navedenog Zakona propisano je da u obnašanju javne dužnosti dužnosnici ne smiju svoj privatni interes stavljati iznad javnog interesa (stavak 1.). Sukob interesa postoji kada su privatni interesi dužnosnika u suprotnosti s javnim interesom, a posebice kada: - privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili – se osnovano može smatrati da privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili – privatni interes dužnosnika može utjecati na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti (stavak 2.).

Prema članku 5. dužnosnici u obavljanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana (stavak 1). Dužnosnici ne smiju koristiti javnu dužnost za osobni probitak ili probitak osobe koja je s njima povezana. Dužnosnici ne smiju biti ni u kakvom odnosu ovisnosti prema osobama koje bi mogle utjecati na njihovu objektivnost (stavak 3.).

Iz navedenog proizlazi da postoje razgraničenja u obavljanju dužnosti dužnosnika i donošenja odluke na koju je dužnosnik zakonom ovlašten i koja je podložna sudskoj kontroli zakonitosti, od korištenja javne dužnosti za osobni probitak ili probitak osobe koja je s njim povezana odnosno utjecaja privatnog interesa koji je u suprotnosti s javnim. To što kandidat imenovan za ravnatelja određene ustanove nije ispunio uvjete za imenovanje i nije dostavio potrebnu dokumentaciju, za što sud i tuženik navode da je dužnosniku bilo poznato, predstavlja razlog za ocjenu nezakonitosti takve odluke što samo po sebi ne mora ujedno značiti da je takvim postupanjem došlo i do sukoba interesa kakvog ima u vidu ovaj ZSSI. Da bi se radilo o sukobu interesa treba utvrditi, a što je ovdje izostalo, da je postupljeno suprotno odredbi članka 1. stavka 2., članka 2., te članka 5. naprijed citiranoga Zakona upravo imajući

u vidu cilj i svrhu tog Zakona. Iz spisa predmeta nije vidljivo da bi se na te okolnosti, u postupku prije donošenja osporenog rješenja, a i u sporu, uopće te činjenice utvrđivale.

Stoga je, obrazloženjem presude suda kao i odluke tuženika kakvo je njima dano, povrijeđen zakon na štetu tužiteljice budući da pravno odlučne činjenice u postupku nisu utvrđivane.

Slijedom navedenog valjalo je pozivom na odredbu članka 74. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12. i 152/14.) odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 28. rujna 2016.

Predsjednica vijeća
mr.sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.

Za točnost otpravka, ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić